

VEGYESEK.

Jegyzőkönyvi kivonat a tartott szakülésekről.

a) F. évi márczius 7-én az egyetem természettani intézetében Dr. Koch Antal elnökle alatt tartott szakülésen a következő tárgyak adattak elé:

1. Dr. Farkas Gyula betegség miatt akadályozva lévén hirdetett előadásának megtartásában, Koch Antal bemutatja Gönczy Lajos sz.-udvarhelyi ref. coll. tanárnak „Udvarhelymege flórájának főbb vonásai” című, neki beküldött dolgozatát és azt alapos voltánál fogva az Értesítőben való közzétételre ajánlja. (L. a jelen füzetben.)

2. Hangay Octáv ismerteti az ugynevezett xyloolithot, vagyis sajtolás utján előállított fát és bemutat arra vonatkozó számos készítményt. (L. a jelen füzetben.)

3. Dr. Székely Bendegúz szól a Helix ivartermékeinek keletkezéséről.

b) F. évi márczius hó 28-án az egyetem vegytani intézetében Dr. Koch Antal elnökle alatt megtartott szakülésen

1. Dr. Martin Lajos: „A madárrepülés általános elmélete (2. közlemény.)” című előadja, hogy az első közleményben (Értesítő VIII. évf. 1888. 145. l.) azt akarta megmutatni, hová vezet a számítás, ha a Prechtl-féle hypothesis alapul vétetik. Ez alkalommal a repülés teoriáját az esémérséklő (Fallschirm) elvéből igyekszik levezetni. Ha a szárnyak fel- és alá csapdosnak, váltokozva P és Q verticalis, de ellenkező irányu levegőnyomások fejlődnek, melyek G testisúlylyal egyesülve, a repülés módját állapítják meg. (A jövő füzetbe jön.)

2. Dr. Apáthy István Pseudobranchellion Margói, egy új piócza család képviselőjéről értekezett és erre vonatkozólag számos készítményt is bemutatott (L. a jelen füzetben).

3. Dr. Farkas Gyula „Az állapotott elektromos áram definíciójáról” szólva előadja, hogy az eddig tett definíciók, melyek főként a Kirchhoftól eredőhöz csatlakoznak, az ő definíciójától abban térnek el, hogy ő a vezetőket mint igen nagy coëfficiensű dielectricumokat fogva fel, az állapotott elektromos áram elméletét még szorosabb kapcsolatba iparkodik hozni az elektrostaktikával mint eddig történt.

4. Dr. Fabinyi Rudolf azon sajtászerű és ezelőtt ismeretlen befolyásról értekezett, melyet elektromos áram a fémek oldhatóságára gyakorol. Kísérleteiből kitűnt, hogy a paramagneses fémek (vas, nickel), ha elektromos áramtól vannak övezve, sokkal jelentékenyebb mérvben oldódnak savakban, mint különben, ellenben a diamagneses fémek (zink, réz, ón, ólom) oldhatósága csökken és a csökkenés sokszor igen jelentékeny.

Előadó tanulmányozta még a temperatura befolyását is az áramtól környezett és a közönséges állapotban levő vas oldékonyságára s azon eredményre jutott, hogy a föloldott vasmennyiségek különbözete 20° — 50° Celsius fokon felül 10—10 fokonként közel négyzetes arányban növekedik. Laboratoriumában ezeken kívül kísérleteket indított meg dielectricumok viselkedésének az előbbiekkal analog körülmények közötti tanulmányozására, valamint az áramerő és az oldószerek különböző concentráltságának befolyására vonatkozólag.

5. Léva y Ede „A chemiai hőnek és az árammunka hőaequivalensének viszonyáról galvan elemeknél” értekezett. (L. a jelen füzetben.)